मदनीयम्, मदनीयम्, मिमदिषणीयम्, मामदनीयम्;
माद्यम्-[1]मद्यम्, मद्यम्, मिमदिष्यम्, मामद्यम्;
ईषन्मदः-दुर्मदः-सुमदः; — — —
मद्यमानः, मद्यमानः, मिमदिष्यमाणः, मामद्यमानः;
मादः, [2]विद्यामदः-धनमदः, कुलमदः, [कन्यानाम्] [3]प्रमदः, [कोकिलानाम्]
सम्मदः, प्रमादः-सम्मादः-उन्मादः-विमादः, मदः, मिमदिषः, मामदः;
मदितुम्, मदयितुम्, मिमदिषितुम्, मामदितुम्;
मत्तिः, मदना, मिमदिषा, मामदा;
मदनम्, मदनम्, मिमदिषणम्, मामदनम्;
मदित्वा, [A]मदयित्वा, मिमदिषित्वा, मामदित्वा;
प्रमद्य, प्रमदय्य, प्रमिमदिष्य, प्रमामद्य;
मादम् २, [4]मादम् २-मदम् २, मिमदिषम् २, मामदम् २;
मदित्वा २, [A]मदयित्वा २, मिमदिषित्वा २, मामदित्वा २;
[5]मदयित्नुः, [6]मदिरा, [7]मत्सरः, [8]मत्स्यः-मत्सी।

---

1. "मदसाधनम्—**मद्यम्**। बाहुलकात् करणे यत्।" इति **प्र. सर्वस्वे**।
2. '**मदोऽनुपसर्गे**' (3-3-67) इति अनुपसर्गेऽप्प्रत्ययः। घञोऽपवादः। **कुलमदः, धनमदः**, इत्यादिषु चैवं ज्ञेयम्।
3. '**प्रमदसम्मदौ** हर्षे' (3-3-68) इति हर्षेऽभिधेये एतौ शब्दौ निपात्येते। हर्षादन्यत्र, उपसर्गे च **प्रमादः, संमादः** इत्यादिषु घञ् इति ज्ञेयम्। '**सध माद-स्थयोश्छन्दसि**' (6-3-96) इत्यत्र **माद** इति निर्देशबलात् केवलादप्यस्माद्-धातोर्घञ् भवतीति ज्ञेयम्।
4. **घटादिषु** पाठसामर्थ्यात् 'चिण्णमुलोः–' (6-4-93) इति णौ परतः दीर्घो विकल्पेन भवति। तेन रूपद्वयं ज्ञेयम्।
5. 'स्तनिहृषिपुषिगदि**मदि**—' [द. उ. 1-140] इति ण्यन्तात् इत्नुच्प्रत्यये रूपमेवम्। **मदयित्नुः**=मदिरा।
6. 'इषि**मदि**—' [द. उ. 8-26] इत्यादिना किरच्प्रत्यये रूपमेवम्। माद्यन्तेऽ-नयेति **मदिरा**=सुरा।
7. 'कृधू**मदि**भ्यः कित्' (द. उ. 8-53) इति सरन्प्रत्ययः, तस्य च कित्त्वम्। माद्यत्यसौ परव्यसनैरिति **मत्सरः**=ईर्ष्या।
8. 'ऋतन्यञ्जि—' (द. उ. 10-12) इत्यादिना स्यन्प्रत्यये रूपमेवम्। माद्यत्युदकं प्राप्य इति **मत्स्यः**। स्त्रियाम् गौरादिपाठात् (4-1-41) ङीष्। '**मत्स्यस्य** ङ्याम्—' (वा. 6-4-149) इति यकारलोपः।

A. 'कपितोयनिधीन् प्लवङ्गमेन्दुर्**मदयित्वा** मधुरेण दर्शनेन।' भ. का. 10. 28.